

Vlaams
Parlement

stuk **1558** (2011-2012) – Nr. 3
ingediend op 16 mei 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 19 december 2008
betreffende de organisatie
van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Hoorzitting

Verslag

namens de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme
uitgebracht door de heer Jorgen Vanlerberghe

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Annick De Ridder.

Vaste leden:

mevrouw Karin Brouwers, de heren Jan Durnez, Ward Kennes, Jan Verfaillie;
de heren Stefaan Sintobin, Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers;
de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder;
de heer Kurt De Loor, mevrouw Els Robeyns;
de heren Lieven Dehandschutter, Willy Segers;
mevrouw Patricia De Waele;
de heer Bart Caron.

Plaatsvervangers:

mevrouw Vera Jans, de heer Jan Laurys, mevrouw Valerie Taeldeman, de heer Johan Verstreken;
de dames Katleen Martens, Marleen Van den Eynde, de heer Wim Wienen;
de heer Marc Vanden Bussche, mevrouw Khadija Zamouri;
mevrouw Fatma Pehlivan, de heer Jurgen Vanlerberghe;
mevrouw Lies Jans, de heer Karim Van Overmeire;
de heer Peter Reekmans;
mevrouw Mieke Vogels.

Toegevoegd lid:

de heer Christian Van Eyken.

Stukken in het dossier:

1558 (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen

INHOUD

1. Uiteenzettingen door de genodigden	4
1.1. Uiteenzetting door de heer Piet Van Schuylenbergh (VVSG)	4
1.2. Uiteenzetting door de heer Philip Lefever (VLO)	8
1.3. Uiteenzetting door de heren Eric Vermeiren en Luc Jolie (ECG).....	8
1.4. Uiteenzetting door de heer Philippe Awouters (VVOS)	10
2. Vragen en opmerkingen van de commissieleden	10
2.1. Tussenkoms van de heer Marnic De Meulemeester	10
2.2. Tussenkoms van de heer Bart Caron	11
2.3. Tussenkoms van de heer Kurt De Loor	11
2.4. Tussenkoms van de heer Marc Vanden Bussche	12
2.5. Tussenkoms van de heer Jan Verfaillie.....	12
2.6. Tussenkoms van mevrouw Lies Jans.....	13
2.7. Tussenkoms van de heer Jurgen Vanlerberghe	13
3. Antwoorden van de genodigden.....	13
Gebruikte afkortingen	17

De Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme hield op 9 mei 2012 een hoorzitting naar aanleiding van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Aan de hoorzitting werd deelgenomen door:

- de heer Piet Van Schuylenbergh, directeur afdeling OCMW van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG);
- de heer Philip Lefever, voorzitter van de Vlaamse Lokale Ontvangers (VLO);
- de heren Eric Vermeiren en Luc Jolie, respectievelijk ondervoorzitter en lid van het dagelijks bestuur van het Expertisecentrum van Gemeentesecretarissen (ECG);
- de heer Philippe Awouters, lid van de Vereniging van de Vlaamse OCMW-secretarissen (VVOS).

1. Uiteenzettingen door de genodigden

1.1. Uiteenzetting door de heer Piet Van Schuylenbergh (VVSG)

De heer *Piet Van Schuylenbergh* ziet in het ontwerp een aantal positieve elementen: deregulering, administratieve vereenvoudiging, aspecten van het toezicht, de kascontrole en controle op de eindrekening en het budgethouderschap. Er zitten ook elementen in die de samenwerking tussen gemeente en OCMW willen bevorderen, zoals het samen aanwerven van personeel, het aanleggen van gemeenschappelijke werfreserves, een beroep doen op elkaars personeel, detachering, gelijklopende beleids- en beheersinstrumenten.

Minder positief is dat de deregulering verder had kunnen gaan. Er zijn voorstellen om de tuchtregeling sterk te vereenvoudigen, ook de procedure voor kas- en thesauriebeheer kan eenvoudiger. Er zit ook te veel detailsturing in. De bepalingen met betrekking tot het managementteam zijn daar een voorbeeld van. Ook de structurele onbestuurbaarheid had op een andere manier kunnen worden geregeld. Er zijn ook een aantal bedenkingen over wat er geregeld is over de verhouding tussen gemeente en OCMW.

De parallel met het Gemeentedecreet is duidelijk. Op de hoorzitting op 6 maart 2012 hebben de vertegenwoordigers van VVSG hierover een groot aantal bedenkingen naar voor gebracht (*Parl. St. Vl. Parl.* 2011-12, nr. 1467/6). Deze zijn transponeerbaar naar dit OCMW-decreet. Intussen zijn daarover door verschillende fracties amendementen ingediend.

De relatie gemeente-OCMW is een discussie die gevoerd wordt sinds de oprichting van de OCMW's in 1976. De opdracht van het OCMW, mensen in staat stellen een menswaardig leven te leiden, is een federale opdracht. Voor VVSG gaat dit veel verder dan het verschaffen van uitkeringen. Dit vergt een globale aanpak: mensen integreren in de samenleving. Dit heeft betrekking op veel beleidsdomeinen. Dit gaat bijvoorbeeld over ongezonder en onbetaalbaar wonen, over mensen die geen werk of sociale contacten hebben. Dit gaat over gezinnen met kinderen met schoolachterstand, over de schuldenproblematiek enzovoort.

Het succes van OCMW's is dat ze dit zowel globaal als op maat aanpakken, men begeleidt mensen proactief en preventief. Ze zitten met hun hele werking in de persoonlijke levenssfeer, ze zijn hulpverleners. Deze aanpak vergt veel samenwerking met de gemeente, met andere actoren en met andere OCMW's. OCMW's zijn ook publieke sociale ondernemingen. Ze beheren heel wat voorzieningen en diensten in de sfeer van ouderenzorg, thuiszorg en kinderopvang. Ze moeten daartoe instrumenten hebben om dit efficiënt te beheren, om een sterk management uit te bouwen, om flexibel te kunnen werken en in te spelen op veranderende noden.

De missie en de opdrachten van de OCMW's hebben gevolgen voor de relatie gemeente-OCMW. In 2002 werd hierover een studie verricht door het Instituut voor de Overheid op vraag van de Hoge Raad Binnenlands Bestuur (HRBB). Deze studie werd in 2002 overgenomen in het advies 'Naar een optimale verhouding tussen gemeente en OCMW' van de HRBB. Dit advies is dan ook de leidraad gebleven voor de daaropvolgende adviezen van de HRBB en zijn opvolger de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken over het Gemeente- en OCMW-decreet en zijn wijzigingen.

Samenvattend staat er in deze studies en adviezen dat het sociaal beleid in een gemeente geen loutere OCMW-aangelegenheid is, het behoort ook tot het gemeentelijk beleid. Er moet immers eenheid van beleid zijn. Sociaal beleid houdt rekening met huisvesting, ruimtelijke ordening, veiligheid, cultuur en vrije tijd, werkgelegenheid enzovoort. In alle beleidsdomeinen moet er aandacht zijn voor het sociale aspect. Daarnaast staat er in deze studies en adviezen ook dat het OCMW een belangrijke taak heeft op het vlak van de uitvoering van het sociaal beleid in de gemeente en dat er werk moet worden gemaakt van een operationele vrijheid voor het OCMW bij het uitvoeren van die taken. Deze operationele vrijheid is noodzakelijk omwille van de opdracht van het OCMW en de doelgroepen waarvoor men werkt, maar ook omwille van de flexibiliteit die nodig is bij het beheer van de voorzieningen waarbij men vaak in een concurrentiële omgeving moet werken. Bovendien zou de uitvoering van het sociaal beleid best in een hand zitten. Eenheid van uitvoering dus in handen van het OCMW.

Als men dit vertaalt in een bestuurlijk concept dan komt men uit bij het OCMW als een soort van verzelfstandigde gemeentelijke organisatie. Ook door de federale wet is de verzelfstandiging doorgevoerd. Het OCMW is niet louter een uitvoerend gemeentelijk agentschap. Het heeft heel wat federale opdrachten. Het OCMW is het sluitstuk van het lokaal, Vlaams en federaal sociaal beleid. Men moet dus met drie beleidsniveaus rekening houden. Het betekent ook dat er vooral moet worden ingezet op samenwerking met de gemeente, andere actoren en andere OCMW's.

Als men denkt in termen van een verzelfstandigd agentschap dan moeten een aantal randvoorwaarden worden vervuld. Er is een aparte rechtspersoon nodig. Dat is geregeld in de wet. Daarnaast is er nood aan een eigen beheersorgaan, een eigen budget en een eigen ambtelijke leiding. Vergelijk dit met de verhouding van de publieke extern verzelfstandigde agentschappen op Vlaams niveau (bijvoorbeeld VDAB, Kind & Gezin, De Lijn enzovoort) ten aanzien van de departementen.

Het is vanuit deze visie dat men naar het ontwerp van decreet kijkt en naar de voorgestelde instrumenten. In het ontwerp van decreet zit het voorstel om de OCMW-raad volledig uit gemeenteraadsleden te laten bestaan. Het lokaal bestuur zelf beslist daarover. Het huidige maximum van een derde wordt opgeheven. Is dit zinvol? Dit past niet in een visie op het OCMW als een door de wet verzelfstandigde gemeentelijke organisatie. Zo'n organisatie moet een eigen beheersorgaan hebben met voldoende onafhankelijkheid van de gemeenteraad, zowel qua samenstelling als qua opdracht. Het mandaat van OCMW-raadslid vergt ook andere competenties. Een OCMW-raad maakt een aantal operationele beleidskeuzes en keuzes op het vlak van beheer van voorzieningen. In een OCMW bestaat er immers geen schepencollege dat de gemeente beheert. In een OCMW worden de operationele beleidskeuzes gemaakt door de raad. Specifiek voor een OCMW en zijn raadsleden zijn bovendien de beslissingen over individuele hulpverlening. Deze specifieke rollen maken dat het niet zinvol is dat een OCMW-raad volledig bestaat uit gemeenteraadsleden.

Een bijkomend argument is het verschil in cultuur. Een gemeente heeft meer een meerderheidscultuur, terwijl er in een OCMW eerder een consensuscultuur heerst. Dit heeft te maken met de verschillende opdrachten. Een gemeenteraad heeft als opdracht een aantal strategische keuzes te maken voor de gemeente. Dit zijn per definitie politieke keuzes. Een OCMW is meer operationeel bezig, dit vergt minder echte politieke keuzes.

Een meer juridisch argument is dat de gemeenteraad een belangrijke rol heeft in het kader van het bestuurlijk toezicht op het OCMW. Nagenoeg elke OCMW-beslissing met een grote impact op het personeelsbeleid en de financiën van het OCMW moet door de gemeenteraad goedgekeurd worden, bijvoorbeeld de meerjarenplanning van het OCMW, de oprichting van nieuwe OCMW-diensten, de oprichting van OCMW-verenigingen en toetreding tot deze verenigingen. Wanneer de OCMW-raad enkel uit gemeenteraadsleden zou bestaan, wordt dit bijzonder verwarrend en krijgt men situaties waarbij raadsleden tegelijkertijd rechter en partij zijn.

Tot slot zijn er nog twee punten met betrekking tot de positie van de OCMW-raadsleden. In het OCMW-decreet van 2008 wordt voorzien dat het OCMW bijzondere comités kan oprichten en dat het aantal leden van die bijzondere comités vastligt. Deze bepaling treedt in werking vanaf de volgende gemeentelijke legislatuur. VVSG pleit er nu voor om dit aantal terug vrij te laten, zoals het vroeger was. OCMW-raden kunnen zelf reeds beslissen of ze bijzondere comités oprichten en welke bevoegdheden ze aan die bijzondere comités wensen toe te kennen, het is niet meer dan logisch dat ze dan ook het aantal leden van die bijzondere comités zelf kunnen bepalen.

Ten tweede wordt er een onverenigbaarheid ingeschreven voor het gemeentepersoneel, maar men maakt een uitzondering voor onderwijzend personeel. VVSG ziet niet goed in waarom en stelt voor deze uitzondering te laten wegvallen.

Met betrekking tot de ambtelijke organisatie van het OCMW voorziet het ontwerp in de mogelijkheid dat de functie van OCMW- en gemeentesecretaris in een persoon kan worden verenigd. De beperking tot gemeenten van 20.000 inwoners verdwijnt. Is dit zinvol? Vertrekkende vanuit een gemeentelijke verzelfstandigde entiteit is het logisch dat men een eigen leidende ambtenaar heeft. De rol en competenties van een OCMW-secretaris zijn bovendien verschillend van die van een gemeentesecretaris. Een OCMW-secretaris houdt zich niet louter bezig met management, hij moet kennis hebben van een brede sociale dienstverlening en een visie op de positie van een OCMW in het welzijnsveld.

In het Gemeente- en OCMW-decreet was een van de grote innovaties meer verantwoordelijkheid voor het management, vooral voor secretarissen. Men wilde de secretarissen duidelijk positioneren als leidinggevende ambtenaren in de volle betekenis van het woord. Dit houdt een taakverzwaring in. Gelijktijdig in de mogelijkheid voorzien om de functies in een persoon te verenigen, lijkt dan toch inconsequent.

De achterliggende visie die Vlaanderen heeft op de verhouding tussen gemeente en OCMW, is volgens de heer Van Schuylenbergh dat men aan de gemeenten de keuzemogelijkheid wil geven om een OCMW volledig te besturen vanuit het college van burgemeester en schepenen. Dit blijkt uit de combinatie van drie elementen: de mogelijkheid dat de OCMW-raad uitsluitend uit gemeenteraadsleden zal kunnen bestaan, de mogelijkheid dat de gemeentesecretaris ook OCMW-secretaris kan zijn en de verplichting dat de OCMW-voorzitter lid is van het college van burgemeester en schepenen. De achterliggende visie is dat de gemeente zelf bepaalt welke de graad van zelfstandigheid van het OCMW is binnen de wettelijke grenzen.

De vraag rijst of dit goed is. VVSG is voor lokale autonomie, maar binnen een bestuurlijk kader. In Groot-Brittannië bepalen de gemeenteraden zelf of ze een uitvoerend college aanstellen en welke bevoegdheden dit college desgevallend krijgt, ze bepalen ook zelf of er een burgemeester moet zijn en hoe die aangesteld wordt. In de praktijk zijn er gemeenten waar de gemeenteraadsvoorzitter de rol van burgemeester opneemt, terwijl bijvoorbeeld in de grotere steden de burgemeester rechtstreeks verkozen wordt. In Vlaanderen ligt de rol van de actoren in het bestuur van de gemeente vrij vast. Er is een kader dat min of meer voor alle gemeenten geldt. Weliswaar is er ruimte voor lokale invulling, bijvoorbeeld de delegatie van bevoegdheden van de gemeenteraad naar het college of het ambtelijk

niveau. Dit is duidelijk voor alle actoren en voor de burgers. Er is ook geen permanente discussie over rollen.

Het is het aanvoelen van de OCMW's dat de krachtlijnen in de verhouding gemeente-OCMW het best behoren tot dat kader. Dit heeft te maken met de opdracht van het OCMW die niet louter lokaal is. Vergelijk dit met de positie van de burgemeester die ook een federale opdracht heeft op het vlak van openbare orde en veiligheid. VVSG pleit daarom voor bestuurlijke rust.

Op het terrein maken op dit ogenblik tweederde van de OCMW-voorzitters deel uit van het college. In 2013 wordt dit verplicht. We horen hierover bij een aantal OCMW-voorzitters meer kritische geluiden dan in 2006 toen deze mogelijkheid ingevoerd werd, onder andere over de tijdsbesteding. Door het collegialiteitsprincipe van het college, waarin de OCMW-voorzitter zetelt, omzeilt men soms de OCMW-raad. Het overlegcomité wordt hier en daar terug in het leven geroepen om informeel een gelijkwaardig overleg tussen gemeente en OCMW tot stand te brengen. In gemeenten met minder dan 20.000 inwoners kan men de functie van OCMW- en gemeentesecretaris reeds in één persoon verenigen. Hier en daar gebeurt dit.

De vraag rijst of deze nieuwe instrumenten bijdragen tot een beter lokaal sociaal beleid en een betere sociale dienstverlening. Dit is toch vrij fundamenteel.

De heer Van Schuylenbergh houdt een pleidooi om de spelregels nu niet te wijzigen, maar om lessen te trekken uit deze eerste praktijkervaringen en dit liefst wetenschappelijk te benaderen. Er lopen een aantal studies rond de samenwerking gemeente-OCMW. Onder andere de Hogeschool Gent heeft daaromtrent een aantal studies gemaakt, er is thans ook de studie van de Universiteit van Antwerpen over de samenwerking tussen gemeente en OCMW met betrekking tot de ondersteunende diensten die in het najaar opgeleverd wordt. Het zou ook nuttig zijn om wetenschappelijk onderzoek te doen naar de praktijkervaringen met de instrumenten die in 2006 in het OCMW-decreet ingevoerd werden vooraleer deze instrumenten uit te breiden.

Wat de OCMW-verenigingen betreft, is de vzw-formule voor woonzorgcentra die men nu wenst in te voeren nieuw. Voor VVSG moet een publieke vorm het uitgangspunt zijn. Enkel bij uitzondering is de private vorm mogelijk. Het gaat over samenwerking tussen publieke en private partners. Traditioneel waren de klassieke drempels voor samenwerking in een publieke vorm de wetgeving inzake overheidsopdrachten, onvoldoende flexibiliteit die eigen zou zijn aan een publieke rechtsvorm, een gebrek aan instrumenten voor een modern management en de rechtspositie van het personeel.

De wetgeving overheidsopdrachten is geen argument meer. Ook private partners die in grote mate door de overheid gefinancierd worden, moeten deze wetgeving naleven. Onvoldoende flexibiliteit in modern management zijn evenmin een probleem. Het OCMW-decreet voorziet in voldoende instrumenten om flexibel en modern management te voeren in de OCMW's en de publieke OCMW-verenigingen. Enkel de rechtspositie van het personeel blijft een heikel punt. De heer Van Schuylenbergh stelt voor om aan de publieke verenigingen een grotere vrijheid te geven om de rechtspositie van het personeel te regelen en zelfs volledig zelf te kunnen bepalen. Dat geeft hen de mogelijkheid om nog meer in te spelen op wat gangbaar is in de sector waarbinnen men actief is. Het maakt bovendien de creatie van vzw's overbodig.

1.2. Uiteenzetting door de heer Philip Lefever (VLO)

De heer *Philip Lefever* vindt de gelijkwaardigheid tussen de twee besturen en efficiëntie belangrijke uitgangspunten. Een van de uitgangspunten dient de eigen taakstelling te zijn. Het OCMW moet een zelfstandige gemeentelijke organisatie blijven.

Wat de gemeenschappelijk decretale functies betreft, is het wenselijk dat elk bestuur zijn eigen management heeft, met een eigen secretaris en ontvanger. In een vijftigtal besturen is er nu al een gemeenschappelijke ontvanger. Als men tot een cumulregeling komt, is het belangrijk dat ook de verloning wordt aangepast.

Op het gebied van het financieel beheer, hoort het thesauriebeheer thuis bij de financieel beheerder. Daartoe werden er een aantal amendementen voorbereid. Het is de bedoeling artikel 164, §3, te schrappen. De verificatie van de kas, die momenteel een taak is van de ontvanger, wil men in het ontwerp schrappen. Die schrapping zouden de Vlaamse Lokale Ontvangers liever niet hebben.

De heer Lefever pleit voor het behoud van de verificatiebevoegdheid zodat er bij een negatief advies, bijvoorbeeld over een aanstelling van een kasprovisie of een inning van geringe ontvangsten, toch nog een decretaal opgelegde verificatie zou zijn.

In verband met de artikelen 173 en 152, over het budget en de rekening, stelt hij dat de beleidsnota een toelichting moet omvatten over de financiële toestand van het OCMW en de aansluiting moet bevatten bij de financiële nota. Dit lijken overbodige bepalingen. Elke nota moet zijn eigen finaliteit hebben. Men stelt dan ook voor artikel 173, derde lid, tweede zin, te schrappen net zoals de gelijkaardige bepaling in artikel 152. De toelichting omtrent de financiële toestand en de aansluiting van de beleidsnota met de financiële nota hoort logischerwijze thuis in de financiële nota.

Voor het intern controlesysteem zouden er meer mogelijkheden moeten komen door deregulering.

Een van de voorgestelde amendementen heeft betrekking op het dwangbevel. Men zou een aantal kosten mee willen invorderen, bijvoorbeeld van een aangetekend schrijven. Daarvoor wil men een decretale basis invoeren teneinde juridische discussies te vermijden.

Voor de evaluatie van decretale graden wil men dat er in een ambtelijke beroepsprocedure wordt voorzien. Dit zou kunnen door de oprichting van een commissie op Vlaams niveau, vergelijkbaar met de bestaande commissie inzake tuchtzaken. Daartoe stelt men voor een artikel 114bis in te voegen.

Met betrekking tot de OCMW-verenigingen, vindt men dat de verloning van de secretaris, als hoogste ambtenaar, ook de hoogste moet zijn. Men stelt vast dat dit nu niet altijd het geval is.

1.3. Uiteenzetting door de heren Eric Vermeiren en Luc Jolie (ECG)

De kern van de vooropgestelde decreetswijziging is voor de heer *Eric Vermeiren* de samenwerking tussen het gemeentebestuur enerzijds en het OCMW-bestuur anderzijds. ECG pleit voor een uitgebreid keuzepakket aan mogelijkheden waarbij de lokale situatie en de wil van de twee onderscheiden besturen zelf doorslaggevend is, en dit op basis van een fundamenteel kerntakendebat waaraan de nodige en noodzakelijke conclusies worden gekoppeld. Concreet denkt men aan verschillende mogelijkheden, zoals twee volledig afzonderlijke entiteiten, gaande van het afsluiten van een beheersovereenkomst tot gemeentelijke verzelfstandiging, met inbegrip van het oprichten van een OCMW-vereniging samen met de gemeente een overkoepelende structuur, tot en met integratie. Hierbij

kan de keuze zelf afhankelijk gesteld worden van enerzijds de politieke wil binnen de twee besturen, doch anderzijds ook de financiële en organisatorische situatie, waarbij efficiëntie en optimalisatie van besluitvorming en dienstverlening vooropstaan.

Volledige integratie op beheersmatig niveau houdt niet in dat de doelstellingen en de waarborgen inzake armoedebestrijding en individuele sociale dienstverlening op de heling komen te staan of minder ‘sociaal’ zouden worden aangepakt. Het spreekt voor zich dat de Vlaamse overheid als organiek bevoegde overheid voor beide besturen en derhalve zeer goed geplaatst is om de specificiteit van deze dienstverlening in te schatten, hiertoe in de nodige waarborgen kan en zelfs moet voorzien. In concreto kan hierbij gedacht worden aan de oprichting van een speciale gemeenteraadscommissie inzake sociale aangelegenheden met beslissingsbevoegdheid. De decreetswijziging opent hiertoe al deuren door de beperking van het aantal gemeenteraadsleden in de raad voor maatschappelijk welzijn op te heffen.

ECG blijft aldus pleiten voor de mogelijkheid van verregaande samenwerking tussen de interne diensten van de gemeente en het OCMW, afhankelijk van de lokale beleidskeuzes en bestuurscontext, zonder dat hierbij afbreuk wordt gedaan aan de beleidsmatige maatschappelijke doelstellingen van het OCMW inzake welzijn en armoedebestrijding.

De keuze van de meest geschikte samenwerkingsvorm is een zoektocht naar vernieuwde evenwichten, naar eenvoud en transparantie, gekoppeld aan de noodzakelijke confidentialiteit, binnen een lokaal afwegingskader.

De heer *Luc Jolie* stelt dat de rol en de bevoegdheden van de OCMW-secretaris, zoals die van de gemeentesecretaris, zo zijn uitgebreid dat dit een volledig nieuw profiel vereist. De nadruk ligt niet meer op de kenniscompetenties, maar is breder. De Hay-studie inzake de functieweging somt tal van doelstellingen, competenties en resultaatgebieden op, en dit zowel op het vlak van personeel, financiën, de werking van de politieke organen, beleidsvoorbereiding, -uitvoering en -evaluatie, dienstverlening, netwerking, interne communicatie, interne controle, rapporteringen allerhande, kortom, alles wat van een algemeen directeur mag verwacht worden.

Het is positief dat de OCMW-secretaris wordt erkend als hoogste ambtenaar. ECG waardeert de inspanningen om op lokaal management een aantal obstakels weg te nemen betreffende gemeenschappelijke vergaderingen. Dit opent de deur voor een structurele samenwerking met het oog op efficiëntiewinsten en coördinatie tussen beide besturen. Ook de obstakels betreffende personeelsbewegingen worden weggenomen. Dit leidt tot een geïntegreerd personeelsbeleid, wat zich zal vertalen in een betere en efficiëntere dienstverlening.

Sommige zaken zullen echter nog verder moeten worden uitgeklaard. Zo bijvoorbeeld het meedelen van de agenda van de raad voor maatschappelijk welzijn aan de burgemeester en de gemeenteraad, het elektronisch toezenden van de notulen, het elektronisch ter beschikking stellen van dossiers en het bekendmaken van de raadsbesluiten op de website.

ECG vindt het zeer positief dat het budgethouderschap voortaan wordt losgekoppeld van het aangaan van verbintenissen en het opheffen van de afzonderlijke controleprocedure voor de financieel beheerder bij de ambtsbeëindiging.

Betreffende de verdere institutionele ontwikkeling van het OCMW benadrukt ECG nogmaals dat de gemeente in belangrijke mate financieel mee verantwoordelijk is voor het OCMW. Dit zal na het invoeren van de beleids- en beheerscyclus nog duidelijker naar voren komen. Deze verantwoordelijkheid gaat thans niet gepaard met een relevante en proportionele inspraakmogelijkheid qua beleid en beheer. Samenwerking van diensten is absoluut noodzakelijk. Hiervoor dient een kader te worden gecreëerd dat de nodige waarborgen

biedt met respect voor eenieders doelstelling, cultuur en dynamiek. Het aantal inwoners wordt niet meer gebruikt als invalshoek. Dit creëert meer mogelijkheden omtrent een echt lokaal afwegingskader. ECG wenst in de concretisering hiervan mee te werken om de nieuwe dynamiek op het veld waar te maken. De in het ontwerp van decreet voorgestelde wijzigingen nemen beperkingen en juridische obstakels weg en zijn een stap in de goede richting om te komen tot een coherente, efficiënte en effectieve lokale overheid.

1.4. Uiteenzetting door de heer Philippe Awouters (VVOS)

De heer *Philippe Awouters* vindt het wegnemen van drempels een goede zaak. Men wil gaan voor een maximale samenwerking op basis van gelijkwaardigheid. De gemeente zorgt voor een globaal beleid, het lokaal sociaal beleid inbegrepen. Van daaruit kan er dan een operationalisering zijn van het OCMW.

Het OCMW is een verzelfstandigde gemeentelijke organisatie. In die zin is het goed om in een aantal zaken samen te werken, bijvoorbeeld om personeelsleden van dezelfde categorieën samen aan te werven.

Drempels moeten worden weggenomen. Betreffende het bestuurlijk toezicht zou het zo moeten zijn dat alle noodzakelijke initiatieven kunnen worden genomen, tenzij die expliciet verboden zijn en niet wat expliciet is toegelaten.

Ook de eigen ambtelijke leiding voor een OCMW is belangrijk. Ook in de gemeentes waar er thans een aantal autonome gemeentebedrijven (AGB) worden opgericht, wordt als eerste beslist wie de leiding gaat nemen. Dit principe moet ook gelden voor OCMW's.

De afschaffing van de grens van 20.000 inwoners voor de fusie van de functie van secretaris, vindt VVOS niet goed. Het takenpakket van grotere OCMW's is hiervoor te omvangrijk.

Gelet op de drie rollen van het OCMW-raadslid, pleit VVOS voor het behoud van eigen OCMW-raadsleden, zowel voor de hulpverlening als voor de samenwerking van regionale diensten. Dit apart bestuur heeft al meer dan dertig jaar zijn nut bewezen omdat zowel raadsleden, voorzitter als secretaris zich konden focussen op hun doelstelling en de visie van hun organisatie. Als deze twee rechtspersonen door dezelfde mensen bemand worden, dan is het moeilijk de rechten van de twee organisaties te dienen of te verdedigen. Het risico kan ook bestaan dat er tegoden van het ene orgaan in het andere worden gebruikt.

De OCMW's zijn een publieke sociale onderneming, het zorgbedrijf van de toekomst. VVOS treedt het VVSG-voorstel bij om bij de verenigingen de nadruk te leggen op titel VIII, hoofdstuk 1, maar dit met een eigen rechtspositieregeling, zodat OCMW's met dezelfde wapens een goede dienstverlening kunnen bieden. Dit kan door personeelsleden ter beschikking te hebben aan dezelfde kostprijs als andere vzw's.

2. Vragen en opmerkingen van de commissieleden

2.1. Tussenkomst van de heer Marnic De Meulemeester

De heer *Marnic De Meulemeester* vraagt waarom VVSG geen voorstander is van de voorstellen betreffende de onbestuurbaarheid. Ziet VVSG hiervoor alternatieven?

Wat wordt bedoeld met de stelling dat de gemeente zelf de mate van zelfstandigheid bepaalt? Het lijkt logisch dat er een goede samenwerking is tussen gemeente en OCMW. Het is uiteindelijk wel de gemeente die de financiële verantwoordelijkheid draagt.

VVSG stelt dat de rol van het OCMW niet louter lokaal is. Men pleit voor bestuurlijke rust. Kan VVSG dit wat meer verduidelijken?

De heer Marnic De Meulemeester vraagt meer uitleg over de mogelijkheid om de functie van gemeente- en OCMW-secretaris in één persoon te verenigen te veralgemenen en over de al dan niet betere sociale dienstverlening ten gevolge hiervan.

Van de VLO wil de spreker meer vernemen over de evaluatie van de decretale graden. Deze moeten nu ook worden geëvalueerd. Dit kan een politieke evaluatie tot gevolg hebben. Welke bezwaren zijn er? De procedure is inderdaad zeer omvangrijk, maar zijn er nog andere opmerkingen?

ECG spreekt over confidentialiteit. De heer Marnic De Meulemeester wil weten waarom de confidentialiteit bij integratie van het OCMW binnen de gemeenteraad niet zou kunnen bewaard blijven?

2.2. Tussenkoms van de heer Bart Caron

De heer *Bart Caron* merkt op dat dit ontwerp twee stappen beoogt waarvan de afweging niet eenvoudig is. Het gaat vooral over de mate waarin de politieke integratie doorgevoerd wordt of niet, en de mate waarin de ambtelijke en organisatorische integratie wordt doorgevoerd. Enerzijds is men het er over eens dat men om beter te besturen, meer moet samenwerken. Anderzijds zijn er grenzen aan deze samenwerking. Bijvoorbeeld de confidentialiteit kan een moeilijkheid zijn om mee om te gaan. De functie van een gemeente-secretaris is inhoudelijk toch anders dan de taken van een OCMW-secretaris. Het decreet legt in deze zaken geen verplichtingen op, maar creëert wel mogelijkheden.

De heer *Bart Caron* is voor efficiëntieverhoging in de mate dat de missie en opdracht van het OCMW gegarandeerd blijven.

Op het gebied van de politieke integratie is de heer *Bart Caron* van oordeel dat de gemeente verantwoordelijk moet zijn voor het strategische beleid waarvoor ze bevoegd is. Daarin zitten ook sociale aspecten. Is het zinvol dat strategische aspecten van sociaal beleid niet op de gemeenteraad komen? Door allerlei andere vormen van verzelfstandiging ontsnapt er ook een ander deel van de strategische keuzes aan de gemeenteraad. Men riskeert als gemeenteraad aan de twee kanten te verliezen.

Is men bang dat door de bepaling die toelaat dat gemeenteraadsleden de OCMW-raad bevolken, het schepencollege de baas wordt over het OCMW? Is het een bedreiging of een opportuniteit? Moet de Vlaamse overheid daarover een duidelijk standpunt innemen of moet men dat aan de plaatselijke autonomie overlaten?

De ambtelijke organisatorische integratie, en meer bepaald de vereniging van de functie van gemeente- en OCMW-secretaris in één persoon, heeft tot gevolg dat het OCMW eigenlijk een gemeentelijke dienst wordt. Erkent men dit dat als een mogelijk fenomeen, een gevaar of een opportuniteit?

2.3. Tussenkoms van de heer Kurt De Loor

De heer *Kurt De Loor* steunt de suggestie van VVSG om eerst de ervaringen te bundelen en dan conclusies te trekken. Het ontwerp moet immers ingegeven zijn door de reële werking en niet het traditionele beeld daarover. Hij is het verder eens met een verdoordreven samenwerking tussen gemeente en OCMW op het vlak van ondersteunende diensten, maar treedt de heer *Van Schuylenbergh* bij dat sommige elementen van het ontwerp eindigen in OCMW's die door de gemeente worden bestuurd, wat in strijd is met hun operationele autonomie. Hij wijst erop dat het decreet Lokaal Sociaal Beleid van 2004

ondertussen al in het overgrote deel van de gemeenten heeft gezorgd voor meer dynamiek en samenwerking tussen sociale gemeentedienst en OCMW.

De heer Van Schuylenbergh heeft terechte vragen opgeworpen. Waar eindigt men als de OCMW-voorzitter in het schepencollege zetelt, de secretaris een en dezelfde persoon is voor gemeente en OCMW, de eenderdegrens wordt tenietgedaan? Een en ander komt in strijd met de operationele autonomie van de OCMW's.

Is VVSG voor het behoud van de grens van 20.000 inwoners of heeft men alternatieven? Wat is het standpunt over een gemeenschappelijke ontvanger? Ook de heer De Loor is er voorstander van dat voor OCMW-verenigingen de publiekrechtelijke vorm het uitgangspunt blijft, maar wat bedoelt VVSG met haar uitzondering voor private woonzorgcentra? Hoe staat de vereniging tegenover de uitzondering voor onderwijzend personeel, dat toch ook onder functionele leiding van de gemeentesecretaris valt?

Dat het waarborgen van de confidentialiteit het enige is waar ECG bezorgd over is bij de integratie van gemeente en OCMW, getuigt voor het verbaasde lid van weinig kennis over de rol die OCMW's vandaag vervullen. Hij is bang dat de sociale winst in de schaduw komt te staan van overwegingen over de financiële kosten. Het lid denkt ook dat ECG de huidige functie van secretarissen en ontvangers onderschat en ten onrechte tot management reduceert. Is men niet bang dat hun taak overladen wordt als zij samengevoegd worden zonder nog rekening te houden met het inwoneraantal?

ECG ziet de secretaris ook als een spilfiguur in de gemeente. Zijn er dan nog wel politici nodig?

2.4. *Tussenkoms van de heer Marc Vanden Bussche*

De heer *Marc Vanden Bussche* heeft vragen bij de conclusie van VVSG dat iedereen ondertussen tegen de opname van de OCMW-voorzitter in het college is. Waarop is dat gebaseerd? VVSG vraagt zich af of het zinvol is dat de OCMW-raad volledig uit gemeenteraadsleden bestaat. De spreker vindt de aangehaalde argumenten niet overtuigend. Gemeenteraadsleden kunnen bijvoorbeeld toch ook in de politieraad zetelen. Is men daar ook tegen? Waarom zou een gemeenteraadslid niet zinvol kunnen discussiëren over operationele beleidskeuzes, beheer van voorzieningen of individuele hulpverlening? Het lid wijst er verder op dat de OCMW-raad een plaats is waar politici lokale bestuurservaring kunnen opdoen. Vaak gaat het om mensen die niet in de gemeenteraad worden verkozen. En waarom is men tegen onderwijzers in de OCMW-raad? Wat is de VVSG-visie op samenwerking tussen OCMW's?

ECG gebruikt het argument van de werkdruk, maar die kan en moet opgevangen worden door een goede organisatie, taakverdeling en voldoende medewerkers. Hoe staat het tegenover een gemeenteraadscommissie met de bevoegdheden van de bestaande OCMW-raden?

2.5. *Tussenkoms van de heer Jan Verfaillie*

De heer *Jan Verfaillie* herinnert eraan dat de meerderheid heeft gekozen voor verregaande integratie van gemeente en OCMW. Hij is dan ook verrast door de presentatie van de heer Van Schuylenbergh, die de visie van de afdeling OCMW van VVSG weergaf, zonder de bijstelling ervan door de raad van bestuur. Die laatste is wel degelijk voorstander van verregaande integratie en het loslaten van de inwoneraantalgrens, al behoudt men wel een leidend ambtenaar, zij het dan zonder de titel van secretaris. Het lid wil weten wie het tegenwoordig voor het zeggen heeft in VVSG.

Wat is tot slot haar standpunt over structurele onbestuurbaarheid, waarvan het lid de aanpak in het ontwerp een draak vindt, die meer problemen zal oproepen dan oplossen?

2.6. *Tussenkost van mevrouw Lies Jans*

Mevrouw *Lies Jans*, die zelf ooit OCMW-secretaris was, vindt het goed dat de mogelijkheid van verdere integratie in het ontwerp staat. Is het verzet van de heer Van Schuylenbergh niet in tegenspraak met het streven naar gemeentelijke autonomie, ook op organisatorisch en bestuurlijk vlak? Het lid spreekt tegen dat wat voorligt, niet voor een beter lokaal sociaal beleid zou zorgen. Waarom zouden gemeenteraadsleden geen sociale feeling hebben? Gemeenteraadsleden houden zich nu al bezig met seniorenbeleid, gezondheidsbeleid of sociale zaken. Als de OCMW-raad volledig bevolkt wordt door gemeenteraadsleden, wordt die niet per definitie asociaal.

Verder wijst ze erop dat in de gemeenten waar vandaag een persoon beide secretarisfuncties waarneemt, geen problemen zijn, maar dat de situatie integendeel het resultaat is van een indringend proces op basis van wederzijds vertrouwen en met het oog op een beter sociaal beleid.

De opname van de OCMW-voorzitter in het schepencollege is volgens VVSG niet altijd een succes gebleken. De spreker is van oordeel dat het hier om slechts een element van een volledig proces gaat. Heel wat gemeenten hebben de OCMW-voorzitter opgenomen in het college, maar hebben de rest van het proces niet gelijktijdig gedaan, bijvoorbeeld wat de managementteams betreft. Het lid erkent dat het overleg tussen gemeente en OCMW niet mag wegvallen, en dat de persoon van die voorzitter een rol speelt.

Zij wijst er de heer Van Schuylenbergh op dat de studie van de Universiteit Antwerpen in opdracht van de Vlaamse Regering niet over de mogelijkheid tot samenwerken zelf gaat, maar over de begeleiding van de gemeenten die erop ingaan. Men wil gemeenten en OCMW's die stappen tot samenwerking willen zetten ondersteunen door hen een soort van handleiding aan te bieden. Een uitstel van behandeling van het ontwerp van decreet in afwachting van de oplevering van de studie, heeft dan ook geen zin. Dat publieke OCMW-verenigingen best hun eigen rechtspositieregeling bepalen, kan al op basis van de huidige OCMW-wetgeving. Vanwaar dan het pleidooi van VVSG ter zake?

Bij ECG peilt ze naar de ervaring in gemeenten waar de secretarisfuncties zijn samengevoegd. Verwacht het van de genoemde handleiding voor gemeenten en OCMW's een tot in alle stappen uitgewerkt proces of eerder een catalogus waaruit men kan kiezen?

2.7. *Tussenkost van de heer Jurgen Vanlerberghe*

De heer *Jurgen Vanlerberghe* onderstreept dat beter sociaal beleid de grondslag moet vormen van de discussie en waarschuwt voor het strafbaar stellen van afwijkende meningen. Hij merkt op dat de voorzitter van de afdeling OCMW van VVSG kanttekeningen maakte – niet als enige trouwens – en niet sprak over een algemeen slechte zaak. Aan ECG vraagt hij of ze de secretaris ook willen plaatsen aan het hoofd van het OCMW als die een extern verzelfstandigd orgaan met rechtspersoonlijkheid zou worden.

3. *Antwoorden van de genodigden*

De heer *Piet Van Schuylenbergh* wilde over de structurele onbestuurbaarheid niets meer zeggen dan wat Mark Suykens zei tijdens de hoorzitting over het Gemeentedecreet. In elk geval is het goed dat er geen automatische procedure bij het OCMW begint als er een bij de gemeente is opgestart.

VVSG is grote voorstander van gemeentelijke autonomie maar die is niet absoluut en dat aanvaardt iedereen. In Vlaanderen vraagt niemand dat gemeenten, zoals in Groot-Brittannië, zelf kunnen kiezen of ze wel of niet een burgemeester hebben. De vraag is dan waar de grens ligt. Welnu, de grote krachtlijnen in de verhouding tussen gemeente en OCMW laat men best niet over aan die autonomie, wat niet impliceert dat alles centraal

moet geregeld worden. Er moet nog heel wat ruimte zijn voor lokale invulling om bijvoorbeeld te bepalen op welke terreinen gemeente en OCMW goed kunnen samenwerken, wat uiteraard verschillend is van gemeente tot gemeente. Het argument van de financiële verantwoordelijkheid van de gemeente voor het OCMW en de noodzaak aan inhoudelijke afstemming tussen beide besturen zijn terecht, maar hiervoor zijn de huidige instrumenten al krachtig genoeg. Geen enkele strategische beslissing van het OCMW met inhoudelijke en financiële gevolgen kan zomaar genomen worden. De gemeenteraad moet steeds goedkeuren. In de praktijk geven colleges en gemeenteraden ook niet zomaar carte blanche aan de OCMW's.

Zijn uitspraak over de OCMW-voorzitters in het college is niet het resultaat van een wetenschappelijke enquête, maar een aanvoelen op basis van contacten met mensen in die positie. Hij verwijst opnieuw naar zijn eerdere suggestie om deze ervaringen te evalueren voor men het decreet wijzigt.

De spreker is het ermee eens dat de gemeenteraad uitspraken moet doen over strategische beslissingen inzake sociaal beleid, maar de operationele dienstverlening stopt men best bij het OCMW. Hij stelt vast dat gemeenten die zelf aspecten van die dienstverlening opzetten, ze na verloop van tijd verzelfstandigen in autonome gemeentebedrijven of vzw's, waarbij men vragen kan stellen over de democratische besluitvorming. In elk geval relativeert die vaststelling de wenselijkheid om OCMW-taken in de gemeente te integreren.

VVSG was bij de totstandkoming van het OCMW-decreet eigenlijk al gekant tegen de bepaling om de secretaris te delen in gemeenten tot 20.000 inwoners, met uitzondering van de allerkleinste besturen waar de functie van secretaris niet voltijds is. VVSG vraagt nu de inwoneraantalgrens te behouden en dus de regeling niet uit te breiden. Men moet eerst nagaan welke lessen men uit de huidige praktijk kan trekken. Fundamenteel is nog dat de vereniging de verhouding tussen gemeente en OCMW conceptueel anders ziet. De heer Van Schuylenbergh verwijst naar zijn uiteenzetting en stelt dat een verzelfstandigde organisatie een eigen leidende ambtenaar moet hebben. Voor wat de ontvangers betreft, ligt de situatie iets anders: voor de integratie van de financiële functie bij een ontvanger zijn er meer argumenten.

VVSG vreest inderdaad dat de vzw-formule voor OCMW-verenigingen kan leiden tot de privatisering van de publieke woonzorgcentra. Anderzijds wenst men de bestaande uitzondering voor ziekenhuizen, die steeds meer een bovengemeentelijke functie hebben, niet terug te schroeven omwille van de schaalaspecten. De problemen met het personeelsstatuut kan men oplossen door de vereniging meer vrijheid te geven.

VVSG is er voorstander van dat de onverenigbaarheid voor personeelseden van de gemeente om OCMW-raadslid te worden ook geldt voor het onderwijzend personeel om rechter- en partijsituaties te vermijden. Het onderwijzend personeel heeft wel een aparte rechtspositieregeling en wordt ook rechtstreeks betaald door de Vlaamse overheid, maar het blijft wel gemeentelijk personeel.

De spreker geeft toe dat er discussie is binnen VVSG over bepaalde instrumenten uit het OCMW-decreet, maar er is wel eensgezindheid over de grote visie. De visie is globaal niet veranderd sinds 2002: goede samenwerking tussen gemeente en OCMW en het OCMW als verzelfstandigd agentschap van de gemeente.

De heer Van Schuylenbergh erkent dat gemeenteraadsleden zinnige dingen over sociaal beleid kunnen vertellen en er een goede visie op hebben. Het is goed dat de gemeenteraad zich focust op de strategische visie over het sociaal beleid in het algemeen. De OCMW-raad kan zich dan op de operationele dienstverlening focussen.

Verwijzend naar de studie van de Universiteit Antwerpen, merkt de heer Van Schuylenbergh nog op dat het goed zou zijn dat ook de ervaring met de bestaande instrumenten wordt bestudeerd en geëvalueerd. Dragen die effectief bij tot een betere sociale dienstverlening?

De heer *Philip Lefever* antwoordt dat de evaluatie door de gemeenteraadscommissie op zich geen probleem is, maar dat de ontvangers wel een ambtelijke beroepsmogelijkheid vragen, omdat zij iets meer wind vangen dan andere personeelsleden. Hij vindt dat de integratie van politiek en ambtelijk niveau een zaak is van lokale autonomie. Gemeenschappelijke ontvangers bestaan al sinds 1993, omdat het goedkoper is. Cumulatie van ambten moet bekeken worden vanuit efficiëntieoogpunt en is enkel aangewezen bij geïntegreerde dienstverlening en bijhorend geïntegreerd management en niet vanuit een loonbesparings-element alleen. Indien er bijvoorbeeld geen geïntegreerde dienstverlening is, is cumulatie dan ook niet aangewezen. Het inwonersaantal is voor de ontvangers geen fetisj. De financiële dienst is ondersteunend maar dat geldt evengoed voor de personeelsdienst of een secretariaat. Het is alleszins wenselijk dat elke organisatie een eigen management heeft, waaronder zowel een secretaris als een ontvanger moet worden verstaan.

De heer *Eric Vermeiren* bevestigt de mening van ECG dat de taakverdeling in de samenwerking tussen gemeente en OCMW bepaald moet worden op basis van een kerntakendebat. Vervolgens moet de Vlaamse overheid een menu aanbieden voor de meest geschikte structuur, waaruit men lokaal kiest. Op dit moment is bijvoorbeeld al een OCMW-vereniging met gemeenten mogelijk. Men alludeert dus niet op een extern verzelfstandigd agentschap in de zin van een AGB. ECG vraagt inderdaad om bij verregaande integratie de vertrouwelijkheid als specifiek aandachtspunt mee te nemen. Het expertisecentrum is niet bang voor het samenvallen van gemeente- en OCMW-raad. Er is expertise inzake sociaal beleid aanwezig bij gemeenteraadsleden. ECG heeft een lichte voorkeur voor het werken via een gemeenteraadscommissie.

Ook op dit punt draagt lokaal maatwerk de voorkeur weg. Het centrum, dat in de klankbordgroep van de genoemde studie is opgenomen, wil dat zij een keuzemenu naar voren schuift, met eventueel een standaardoplossing waarnaar besturen die zelf niet beslissen, zich dienen te schikken, maar inclusief de mogelijkheid om daar flexibel van af te wijken.

De heer *Luc Jolie* ervoer dat de opname van de OCMW-voorzitter in het college resulteerde in meer aandacht voor het sociale beleid. Bovendien kan de gerealiseerde efficiëntiewinst ingezet worden voor een beter lokaal sociaal beleid. Wat de werkdruk betreft, antwoordt hij dat er verschillen zijn in de schaal van gemeenten en dat het een kwestie is van hoe men zijn werk organiseert.

De spreker heeft vragen bij de nadruk op het operationele karakter van OCMW-raadsleden. Moet men op politiek niveau het onderzoek herhalen dat ambtenaren hebben uitgevoerd in de voorbereiding van hun advies over een individueel dossier? Hij wijst op de vertrouwelijkheid. Vervolgens stelt hij dat de integratie in het kader van de politiehervorming als een opportuniteit is aangegrepen. Waarom zou dat niet kunnen op het lokale niveau voor wat gemeente en OCMW betreft? De spreker pleit voor het aanbieden van mogelijkheden waar de gemeenten een eigen keuze uit kunnen maken. Hij onderstreept verder dat het inwonersaantal geen goede grens is, gezien de enorme verscheidenheid. Er zijn grote OCMW's in kleine gemeenten qua inwoners en vice versa.

De heer *Kurt De Loor* wijst op de democratische verantwoording en het primaat van de politiek, meer bepaald over beslissingen die genomen worden over individuele dossiers. Uiteraard worden die voorbereid door ambtenaren. Ook dossiers van bouwvergunningen worden door deskundige ambtenaren voorbereid, maar de beslissingen worden genomen door gekozenen, die om de zes jaar verantwoording afleggen.

De heer *Philippe Awouters* is niet gekant tegen het inschrijven van een aantal samenwerkingsmogelijkheden, maar men moet oppassen voor het zwaard van Damocles. Hij waarschuwt dat een integratie zou kunnen zorgen voor een verlamming bij de OCMW's. Een kerntakendebat is wel een goede zaak als het ieders rol omschrijft. Als het college van burgemeester en schepenen het hoogste orgaan wordt voor de volledige besturing vanuit de gemeente, zal de OCMW-raad niets meer te zeggen hebben. De gemeenteraadscommissie kan niet alle functies van de OCMW-raad overnemen. Er is in de OCMW-raad nog altijd een discussie over de voorbereide dossiers die er aan bod komen.

De gemeentelijke bijdrage bedraagt gemiddeld 20% van het OCMW-budget. Efficiëntiewinst is mogelijk, maar er wordt nu overal al zeer goed samengewerkt tussen OCMW en gemeente op het vlak van lokaal sociaal beleid.

Annick DE RIDDER,
voorzitter

Jurgen VANLERBERGHE,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

AGB	autonoom gemeentebedrijf
ECG	Expertisecentrum van Gemeentesecretarissen
HRBB	Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
VDAB	Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding
VLO	Vlaamse Lokale Ontvangers
VVOS	Vereniging van de Vlaamse OCMW-secretarissen
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten